

שלים והמלך הביא לפניו לראשונה הצעה להסדר לבעיית ארץ-ישראל. לפי ההצעה תועד נק אוטונומיה תרבותית לאזורים שיש בהם רוב יהודי (בין חיפה ותל-אביב) וזכות תפילה במקומות הקדושים בירושלים. וכל זאת תחת שילטון עבדא ללה בכל איזור. הסער הפור "הה" הצנורה הבריטית פסלה את הרעיון ולא הועילה אפילו התערבותו האישית של המלך הירדני.

דיילת היופי הראשית של חברת רבלין זיוה תלם, הסתובבה השבוע זורחת כולה והציגה בגאווה מכתבתודיה ש- קיבלה מאירגון ויצ"ו על שהיא בחברת שבע דיילות-יופי נוספות של החברה הצליחו לאסוף בנשף הדיפלומטים שנערך ב- מלון הילטון, תוך 20 דקות. עשרת אלפים ל"י תרומות.

פירסומאי זרין הפך מש- חק של ילדים למצרך למבוגרים. הפירסומאי דו"ר רובס, המפרסם בין השאר את מוצרי המשחק לגן שמחלקיו מרכיבים הילדים צורות שונות, הרכיב לעצמו חפתים לחולצה מאבני לגו. ההשבוע הוא אור עוז ויצא בשעת ערב מוקדמת ענוד חפתים לרחוב דיונגוף בתל-אביב. מלבד החולצה רי- שאר אביזרי הלבוש, לקח אי- תו דוכס תיק מלא חפתים או- תם חילק לגברים שהסתובבו אותה עת ברחוב לבושים ב- חליפה. ההתקהלות שנגרמה במקום, משכה את תשומת לי- בו של שוטר, שלא התחשב ב- מיבצע וביקש מהפירסומאי ש- יחדל מלגרום להתקהלויות ב- רחוב. כשהציע לו דוכס זוג חפתים, אמר השוטר: "תזרח, זה יכול להתפרש כשוחד". דוכס נבהל והסתלק מהמקום.

הצייר-פסל הישראלי בוקי שוורץ, טייל לו להי- נאתו עם חבר ברחוב בני-יורק קי. לפתע התחנך בו אחד הי- עוברים ושבים. בוקי, ששמע עשורים סיפורים על הגניבות בני-יורק, מישש מיד את כי- סו וגילה כי ארנקו איננו. הוא הסתובב במהירות וצעק לעבר האיש: "את הארנק! תן לי את הארנק!" האיש הוציא מ- כיסו ארנק, זרק אותו לעברו של בוקי ונמלט מהמקום כל עוד נפשו בו. כשהגיע בוקי הביתה, התברר לו כי הוא שכח את הארנק בביתו ושהולך הרגל בו חשד. פשוט נבהל מצעקו- תיו וחשב שבוקי רוצה לשדוד אותו — לכך זרק את ארנקו וברח.

פסוקי השבוע

הפיוזמונאי יוסי גמי זו על גניבות העתיקות של משה דיין: "מה שמור כיה שלגמרי / זו אינה סברתי כרס / שאפשר לעשות מחוקא אטלולא / ולהצליח גם אם מעלים חרס..."

העיתונאית זיוה יריב: "סוף גנב — לפנטי האוז".

העיתונאי נתן דוי נביץ: "לישראל לא נשקפת סכנה שתיהפך בעתיד הנראה לעין למדינת מישטרה. כי אין לנו מישטרה".

פידל קסטרו מונק לכיוון הסל, קולע, ומגיע לית- רון של 2:3. אחרי יתרון של נקודה אחת, הפסיק קסטרו את משחקו הקשות, בו קפץ בין השאר על יריבו והחזיק את הכדור זמן רב מדי. השופט התעלם מן העבירה.

שושני בגלי צה"ל את כתב- תו הראשונה, שנקראה אז ואני אומר, הגיש קישון לכל עי- תוני הבוקר. אך איש מהעור- כים לא הסכים לקבלה בנימוק: "סיגנון כתיבתך הוא הוגגרי מדי". "אתה כותב באופן מאוד לא ישראלי ואיש לא יאהב את זה כאן" ועוד נימוקים מאותו סוג. רק עיתון אחד הסכים לעשות לעולה החדש מיחווה חד-פעמית ולפרסם את כתבתו. כך החל קישון את עבודתו העיתונאית בארץ בעיתון המי- נוקד אומר.

צנזורה על עיתונות. איננה מסתבר המצאה חדשה. בתוכנית אחרת של גלי צה"ל, זיכרון דברים, התארחו השבוע ותיקי העיתונות העברית ושוחי- חו על העיתונות בתקופת המני- דט. **שלום רוזנפלד** סיפר כי הצנזורה הבריטית נהגה להוציא מהעיתונים ידיעות על השואה ויום אחד צינזרה אפילו נאום של **וינסטון צ'רצ'יל** בו פיאר ראש-משלת בריטניה את חלקם של היהודים בק- רב אל-עלמייך. מפני שהיא חששה לפגיעה בערבים שבי- ארץ-ישראל — לכן הוציאה את הקטע כולו. בפעם אחרת השיג רוזנפלד סקופ כשראיין את **המלך עבדאללה** בירוי-

בלונדון בלהט. אחד מהם קרא את הסיפור על הסירה, גזר אותו מהגליון ושלה אותו מייד לאביו בארץ — וכך גודע לו על כך.

השבוע התגלה מדוע נבחר דווקא שיך **ג'עבר מועזי** לסגן שר-התיקשות. הסביר בחיך פקיד בכיר ב- מישרד-התיקשות שביקש ל- הישאר בעילום שם: "זה בגי- לל שכל מי שמשמש בדואר — מקלל בערבית".

למה ליו"ר תנועת החי- רות עזר וייצמן אין נהג פרטי? בראיון ל**רב גולד** **שטיין**, גילה עזר: "אני לא יכול להרשות לעצמי נהג פרי- טי כי אני לא משתכר 850 ל"י- רות לחודש. אלא 2500 לירות לחודש..."

מתי הגיע עזר וייצמן למסקנה שצריך לסגור את אוטוקרט? כשהיה שר-תחבו- רה. הוא רצה לנסוע במכונית ישראלית והזמין דרך מינהל הרכב מכונית טריווף 1500 שהורכבה בארץ. מינהל הרכב שילם עבור המכונית וביקש שישלחו אותה אליו הביתה. כשהגיעה המכונית, נכנס עזר לתוכה לנסיעת ניסיון. כעבור מטרים ספורים, התברר לו כי במכונית שהגיעה אליו חדשה לגמרי אין שמן בלמים. "נה- משהו לא בסדר עם המיפעל הזה", אמר אז עזר.

בתום הדיון בכנסת על השחיתות הוזמנו מספר שרים וחברי-כנסת למסיבת חנוכת-בית אצל מי שהיתה בעבר מזכירתו האישית של **דוד בן-גוריון** והיום אחת ממזכירות המערך בכנסת, **דליה גורן**. במסיבה, בה נשפכה השמפניה כמים, ניצ- לו השרים **יוסף אלמוגי**, **ולקטור שמיטוב** שבא ב- חברת אשתו **גרמי** והח-כים **מרדכי סורקיס**, **אברהם עופר** ו**מרדכי בן-פורת**, את ההזדמנות ואכלו מכל הבא ליד בלי להתחשב בהגבלה של שבע וחצי הל"י לארוחה ש- מותר להם להוציא.

אתח מבדיחות הזמן: "שמעת שיוסף טרומפלדרר קיבל מחרשה עם מיספר לבנז? הוא עולה מרוסיה וגם נכה".

פרשת עתיקותיו של משה דיין הולידה בדיחות רבות. כך, למשל, טוען הכל- כולן **חיים דובשני** שהממ- שלה עומדת לחוקק חוק, האר- סר גילוי שחיתויות בידי מי שלא קיבל לכך רשיון.

הטייס אורי יפה, לעומת זאת, הסביר את הסי- גירה החפוזה של תיק החקיי- רות נגד דיין כך: "זהו תיק בעל כריכה מגנטית. ברגע ש- עוזבים אותו, הוא נסגר מ- עצמו".

דידי מנוסי בשם אי- שיות הרוצה בעילום שמה: לא חשוב כמה יעלו על משה דיין — מי שיצטרך לשלם בעד זה בסוף יהיה **יגאל אלון**.

ישיבת ועדת-הכלכלה, בה נשמעה עדותו של **יצחק שובינסקי**, נפתחה בבדיחה הבאה של היו"ר, **אברהם שכטרמן**: "אשה ביקרה ל- ראשונה בחייה בקונצרט של תזמורת. כשנשאלה לרשמה, אמרה: 'בהתחלה זה היה נח- מד. כל אחד ניגן איך שרצה. אבל אז בא האידיוט הזה עם המקל, והכריח את כולם לנגן את אותו הדבר.' הוסיף שכי- טרמן לעיתונאים: 'ובכן, עכ- שיו בא האידיוט עם המקל, ואני מבקש להפסיק את הדי- בורים!'".

ישיבות הוועדה עמדו בסמן המריבה בין היו"ר הי- חרותי ובין פורש-חרות **שמו" אל תמיר**. השניים עקצו זה את זה בלי הרף, באוזני ה- עיתונאים. כך, כשאחר תמיר לשיבה השניה, ליגלג שכי- טרמן: "זה בסדר, השחקן הי- ראשי מאחר תמיד".

באותו דיון, הציג את עצמו ח"כ המערך **אברהם זילברברג** כמומחה לענייני רכב. "אני מושבניק", הסביר, "ובמשך שנים רבות נהגתי בעגלה וסוס".

באותה ישיבה התפרץ יצחק שובינסקי כלפי אורי אבי- נרי: "אתה פגעת בי יותר מכולם. כשפירסמת בהעולם הזה את הסיפור על הסירה שניתנה לקיבוץ גינוסר! לאחר מכן, כשנרגע, סיפר שובינסקי ששני בניו הם קוראים נלהבים של העולם הזה, והם קוראים אותו

זרים ברנשטיין-כהן (שנייה מימין), חגגה השבוע, על בימת הצילומים של הסרט "לא ביום ולא בלילה", את יום-הולדתה ה-77, בחברת דליה פרידלנד, זלמן קניג (במרכז) והבנאי סטיב שטרן, שערכו לה מסיבת הפתעה בה הורמו כוסיות כדת.